

קהל רב של בחורים ואברכים עמדו על החלונות והגגות לראות את כ"ק אד"ש המחזה הי' מרהיב-עין כ"ק אד"ש נראה כמלך הצועד בראש שריו

יום ד', כ"ח מר-חשוון ה'תשל"ח

לראשונה אחר האירוע הקשה שהיה בשמיני עצרת ושמאז לא זכינו לראות פניו הק' של כ"ק אד"ש, יצא כ"ק אד"ש בשעה 2:45 בצהריים לערך לספרי' שע"י 770 (זו הפעם השני' בה ביקר כ"ק אד"ש בספרי' - הפעם הקודמת והראשונה הייתה ב"א ניסן תשל"ב שנת השבעים) בכדי לראות את הספרים מספרייתו של כ"ק אדמו"ר הרי"צ שהגיעו זה עתה מווארשא שבפולין. כ"ק אד"ש הלך בלוויית הרופאים: ד"ר רעזניק וד"ר לעוו שהלכו משני הצדדים ומאחוריו הלכו המזכירים הריב"ק והריל"ג.

כמה דקות לפני שיצא, נודע שהוא עומד לצאת וקהל רב של בחורים ואברכים עמדו על החלונות והגגות לראות את כ"ק אד"ש, ואמנם המחזה הי' מרהיב עין, כ"ק אד"ש נראה כמלך הצועד בראש שריו. כ"ק אד"ש חזר בשעה 4:00 לערך, כעבור שהות של שעה ורבע בספרי' עם הספרים.

יום ה', כ"ט מר-חשוון

כ"ק אד"ש נכנס לקריה"ת כרגיל.

בשעה 6:00 בערב נודע שהערב ייסע כ"ק אד"ש לביתו, בהתפרסם ידיעה זו, נתאסף קהל רב שמנה אנשים, נשים, זקנים וטף.

בשעה 7:40 יצא כ"ק אד"ש מחדרו כשבידו שקית חומה - כהרגלו - ומיד כשיצא לפתח 770 פצחו כולם ב"מארש נפוליאון", ובדרכו עד למכונית ובהיכנסו למכונית עצמה - עשה בידו את התנועה הידועה והזכורה לנו מימים ימימה, תנועת שמחה, אצילות ורוממות הנפש, תנועה שפירושה להתחיל לרקוד ולשמוח עד בלי די בלי מדירות והגבלות, ואכן תנועות אלו פעלו שמחה אמיתית עד בלי די בלבבות כולנו.

ברכב נפרד לפני מכוניתו של כ"ק אד"ש נהג בנימין קליין במכוניתו הוא, בתוכה ישבו ד"ר רעזניק, ד"ר לעוו והריל"ג, אחרי נסע כ"ק אד"ש והם נסעו רק בלאק אחד עד ברוקלין עוו, שם ירד כ"ק אד"ש והחל צועד ברגליו כי לצורך בריאותו - אמרו הרופאים - שצריך לצעוד ברגליו. בהגיעו לביתו הודה הרופאים, לריל"ג, ולריב"ק וברכס ב"לילה טוב".

לאחר שכ"ק אד"ש נסע לביתו נשאר האנשים במקום והחלו לרקוד ולשיר בלי הפסק. שמחה זו באה מצד סיבה (בניגוד לשמחה שהיתה בשמ"ע ושמח"ת) ואכן אין לתאר שמחה זו.

במשך כשעתיים רקדו אנ"ש והתמימים ברחוב וב'זאל' למעלה, אמרו "לחיים" והיו במצב שקשה לתארו כאמור. לאחר כשעתיים נתכנסו כולם ב'זאל' למעלה וניסו לשחזר את שמח"ת, החלו למכור את ה"י"ב פסוקים" והכסף - למטרת משקה שיהי' שמח, ואכן קנו בכסף זה

77 בקבוקי משקה, מס' זה לא כולל את אשר הביאו כולם מבתיהם. כן נדב מישהו סעודת מצוה במלואה ואחרים נטלו ידיהם.

לאחר שאמרו את הפסוקים ג"פ התכוננו ללכת להקפות עם הס"ת. בהקפה א' כיבדו את המשפיעים ובהקפות הנוספות - הבחורים.

שבעת ההקפות לא הספיקו, ולאחר שנגמרו המשיכו הבחורים לרקוד עד אור הבוקר. ונתקיים הפתגם - "סיאיז געגינגען אויף טישען און אויף ביינק" [מילולית: זה הלך על שולחנות וספסלים, והמשמעות - שמחה ללא גבולות] במלואו.

למטה התוועד המשפיע ר' שלום מרוזוב וכן ר' יצחק שפרינגער וגם הם התוועדו במשך כל הלילה.

למחרת בבוקר א"א הי' להכנס ל770, הגוי ניקה את כל ה'זאל' והעמיד בחדר השני את כל הבקבוקים הריקים שנשארו שלמים ומספרם 43 מכל המינים מכילי "קווארט" וחצי "גאלאן".

יום ו', ר"ח כסלו

כ"ק אד"ש הגיע ל770 בשעה 10:00, חיך לד"ר רעזניק, הלה השיב "בוקר טוב" וכ"ק אד"ש ענה לו באנגלית שהכל בסדר.

לאחר כמה דקות נכנס כ"ק אד"ש לקריה"ת.

משמועות ששמעתי שבאמצע היום נכנס הד"ר לרבי, וכ"ק אד"ש אמר לו שאתמול שמחו כולם חוץ משנינו ולכן שמח אתה והוצא אותי ידי חובה.

ש"ק פ' תולדות, ב' כסלו

כ"ק אד"ש נכנס ל'זאל' (למעלה) לאחר שיר של יום, ישב במשך כל קריה"ת ובמפטיר עמד ובכה בפסוק "מי גם בכס וגוו", וכן בפסוק "ואמרתם וגוו", - יצא לאחר קדיש שלפני מוסף.

ב'זאל' למטה הודיעו שיערך קידושא רבא וסעודת הודי' לרגל זה שכ"ק אד"ש הלך בליל שישי הביתה ובקשו מכל האנשים להתיישב ע"י השולחנות, ומהילדים - להתרכז במקום אחד ויתנו להם דברים השייכים להם ולגברים הכינו משקה ופארבייסען. לאחר שאנ"ש גמרו לאכול, התיישבו המשפיעים ובראשם החוזר ר' יואל כהן והתחילו להתוועד, הי' מאד שמח והמשקה נשפך כמים, כשנגמר כל המשקה החלו לבקש שיביאו עוד ועוד והכל הלך כמו מים.

התוועדו עד מנחה וחלקם המשיכו להתוועד גם לאחר מנחה וכן יצאו בריקודי שמחה שהליכו את הקהלה והמשיכו בזה עד לאחר מעריב.

כ"ק אד"ש יצא לתפלת מנחה ואח"כ נודע שכ"ק אד"ש יצא ג"כ למעריב, כל אלו שהיו בפנים נשארו ושאר אנ"ש והתמימים שהיו בחוץ החלו להידחס פנימה ואלו שנשארו בחוץ הלכו לחלונות בכדי לראות את הרבי.

אחר מעריב המשיכו לרקוד מול חדרו של כ"ק אד"ש וחיכו לכ"ק אד"ש שייצא בכדי לנסוע לביתו.

לאחר כשעה יצא כ"ק אד"ש מ770, הקהל הרחב שעמד בחוץ פרץ בשירה אדירה וכ"ק אד"ש רמו בידו הק' להגביר את השירה. ע"י המכונית הורה שוב להגביר את השירה. לאחר שכ"ק אד"ש נסע, התפזר הקהל ורובם חזרו לבתיהם.

תורת החיים

שיחות, אגרות ויומנים
בעניני דיומא

גליון קלו

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' תולדות, ה'תשע"ז

מאה וארבע-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
יוצא לאור עלידי

והתלמידים השלוחים
שיבות תומכיי תמימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה:
BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: +972-7-95742151

הריי העכט סיפר בהתוועדות 'סעודת הודאה' שבחנוכה תשל"ח, כחודש אחרי ר"ח כסלו, הרבי קרא לו ואמר לו: "הרי אתה בעל סוד", ואמר לו שהוא רוצה להתוועד היום ושיכין חלות ויין וכו'

יומן הת' (הרה"ח) מאיר יחיאל שי' הרשקוביץ מימי כ"ט חשוון-ח' כסלו ה'תשמ"ו - כקביעות ימים אלו ובקשר עם ה'טראסק' בתקופה זו בקשר עם מלאות תקופת שלושים שנה ל"דידן נצח"

מפה וכו' (הוא סיפר שעד היום ר' לייבל גרונר לא מוחל לו על זה, שלא הודיע לו על ההתוועדות). והיה התוועדות, כולם נטלו ידיים וכו'.

אחר ההתוועדות אחיו ר' אברהם כתב לכ"ק אד"ש פ"ג, ומכתב שבו הוא כותב שהוא מרגיש שזה היה סעודת הודאה של כ"ק אד"ש וכו'. הרבי ענה לו ת"ח ות"ח ושיראה בהקדמת הזהר (הלשון לא מדויק). ובהקדמת הזהר מובא סיפור שרבי חייא תלמיד הרשב"י אור תורתו האיר גם למעלה בהיכל הרשב"י. כשהמשיח הגיע להיכל הרשב"י שאל מי זה הלבוש בגדים, ענה רשב"י למשיח שזה רבי חייא שנמצא בעולם הזה ואור תורתו מגיע למעלה, אמר המשיח אם כן שיעלה למעלה. אמר רשב"י שצריכים אותו עוד בעוה"ז. עד כאן, והמבין יבין.

דובר על המשפט, רשד"ב לוי (הספרן) סיפר אודות הכתבים איך שזה עבר בירושה מדור לדור. ושרואים שאדמו"ר מהר"ש שהיה צעיר הבנים קיבל את הכתבים מכיון שהיה רבי. וכן סיפר שכידוע 10 שנים הרבי הרשב"י לא קיבל הנשיאות, ואחיו הרז"א רצה ג"כ את הכתבים, ויש מכתב מהרבי הרשב"י (שעדין לא מודפס) שכתב לאחד מגדולי החסידים (כמדומני, הרה"ח ר' חיים בער וילנסקי) שבו כותב שהוא יודע שאחיו הרז"א רוצה את הכתבים, אך מכיון שאביו (שהיה רבי) קבל מאביו כך גם הוא קבל מאביו ולא יתן לו את הכתבים. וידוע שהרבי הרשב"י אמר פעם שאת הכתבים הוא משאיר להחסידים, וכידוע בנו אדמו"ר מוהרי"צ היה בן יחיד (שלכאורה אין טענות על הירושה). מכל זה רואים שענין הספרים שיין רק לרבי של חסידים ויהי רצון שדידן ניצח.

בסוף הסעודה נעמדו כל הקהל העצום, ואמרו שלשת פרקי תהלים הנ"ל ונתנו צדקה (את הפרקי תהלים הקריא רפ"מ כץ) אחרי כן החלו לצאת בריקודים נלהבים וסוערים ב770 (הריקודים סובבו סביב 770 בפנים) ומשקה נשפך כמים ללא הגבלה, רקדו כך כשעתיים, לאחר מכן התוועדו קבוצות סביב משפיעים שונים עד הבוקר, אשרי עין ראתה כל אלה.

יום ה', יום הבהיר ר"ח כסלו

בבוא הרבי מביתו, וכן בתפילת מנחה ולפני ואחרי תפילת ערבית ובלכתו לבית סימן להגברת השירה.

היום היה יומא דפגרא מסדרי הישיבה מצד הנהלת הישיבה, וכולם הלכו למבצעים. שזרו 8 טנקים כנגד השנים שעברו ה'תשל"ח - ה'תשמ"ו.

לפני השקיעה (בהוראת הרבי?) הורידו מחדר הועד להפצת שיחות, מכונת דפוס והניחוה בחדר הספריה של הרבי הקודם (ליד המעלית) והחלו בהדפסת ספר התניא שנמשכה לתוך הלילה (הדפיסו 300 עותקים).

עש"ק פרשת תולדות, ג' כסלו

הרבי לא הודיע על התוועדות.

לאחר תפילת שחרית נערך קידוש ב770, וחלק מאנ"ש והתמימים התוועדו. כל הימים האחרונים שרים ורוקדים ב770, וכן בכל פעם הרבי מסמן בידו להגברת השירה. עד כאן לשבוע מלא תוכן ועשיר באירועים, אשרינו ומה טוב חלקינו.. ב770.

יום ד', כ"ט חשוון, ערב יום הבהיר ר"ח כסלו

בבוקר, בבוא הרבי מביתו סימן להגברת השירה.

הרבי היה היום באוהל, חזר כשעה אחרי השקיעה.

השי"ץ בתפילת ערבית היה ר' שד"ב פרידמן (מאיטליה) שהתפלל בניגון של יום טוב. בצאת כ"ק אד"ש מהתפילה לחדרו סימן להגברת השירה, ומיד יצאו כל הקהל החוצה והחלו בריקודים סוערים שארכו שעה ארוכה, ולקחו משקה ואמרו לחיים. כאשר יצא הרבי לביתו סימן חזק מאד להגברת השירה. היום נודע שהרבי הואיל להגיה את השיחה מש"פ חיי-שרה ש.ז. בנוגע לזהר ושליח, והורה להדפיסו ביחד עם השיחה המוגהת של ליל שמח"ת בנוגע לשלוחים (שכבר יצא לאור בערש"ק פרשת חיי-שרה).

סעודת הודאה רבתי

לקראת השעה 9:00 בערב ביהכ"נ הגדול - 770 ערוך ומוכן. שלש שורות של שולחנות ארוכים וערוכים מתחילת הפירמידה המערבית עד הארון קודש. כל זה בהשגחתו של ר' מאיר הרליג (מפיץ הרעיון דר"ח כסלו בכל רחבי תבל), תלו תמונה ענקית של כ"ק אד"ש וכן שילוט (אגב, מאן דהו מעיר שנכתב סעודת הודעה בעי"ץ ומיד נדוורו לתקן).

בשעה 9:00 מילא הקהל העצום (כל תלמידי הישיבות כולל מוריסטאון) את 770. ליד כל מנה הניחו את השיחות המוגהות שיצאו לאור לאחרונה, וכן שי - הנחת התוועדות מועד הנחות התמימים בלה"ק. היונגעלייט הגיעו עם הסירטוקים לכבוד היר"ט.

ראשון הפותחים, ר' מאיר הרליג שפתח בגוט יו"ט וכו'. ר' יואל כהן חזר על השיחה המוגה שיצאה היום. ר' מרדכי מענטליק הסביר השיחה הנ"ל. רפ"מ כץ דיבר בנוגע להמצב עם הספרים, ושיאמרו כל יום פרקי תהלים ויתנו צדקה. הרש"ז גורארי סיפר מדברי הרבי להם אתמול בבוקר: שלא אומרים תהלים ולא נותנים צדקה (הוא אמר שהרבי התבטא באופן חריף), לאור זה רשז"ג ביקש שכולם יאמרו כל יום הקאפיטלך כ' כ"ב וס"ט שבתהלים ולתת צדקה.

ר' מאניס פרידמן (ממינסוטה) סיפר שהיתה נערה אחת ישראלית ממכון חנה (מוסד למתקרבות שהוא מנהל במינסוטה) שהחליטה להשתמד ל"ע. עוד לפני שעזבה את המכון הגיעו למכון כמרים בשביל להתוכח על היהדות, וכשהיא ראתה שידם של הכמרים על התחתונה החליטה לזנוח את רעיון השמד ובה"כעת היא יהודיה כשרה.

הריי העכט סיפר: שבחנוכה תשל"ח הרבי קרא לו ואמר לו: הרי אתה בעל סוד ואמר לו שהוא רוצה להתוועד היום ושיכין חלות ויין וכו'. הוא שאל את הרבי האם הוא יכול לספר זאת להרב חודקוב, הרבי ענה שלא. למזכירות, ענה ג"כ שלא. לשיבה דכאן, ענה שלא. לשיבה במוריסטאון כדי שיוכלו להגיע, ענה כ"ק אד"ש: מהם הרי כולם ידעו... לאחים שלו, ענה כ"ק אד"ש שיוכלו לספר. והוא אירגן הכל בחשאי, הביא חלות ועדכן את ר' יוניק שיביא

מעמנו וראו

ש"פ תולדות ה'תשמ"ט

לארגן התוועדות במועדים וי"ט החסידים

לארגן התוועדות חסידיות במועדים וימים טובים החסידים (אנשים בפ"ע, ונשים בפ"ע) בכל מקום ומקום, הן במקומות הקרובים והן במקומות הרחוקים (בגשמיות, ועאכו"כ ברוחניות, שבהם צריכה להיות השתדלות יתירה, כיתרון האור מן החושך), הן בחוץ לארץ והן (ועאכו"כ) בארץ ישראל, ובודאי - בד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ממלא מקומם של כל נשיאי החסידות, אשר (יה"ר, אשר) בקרוב ממש (עוד לפני יו"ד כסלו וי"ט כסלו כו') יקבעו ד' אמות אלו בארץ ישראל.

. . וכדי שיהי' בסדר מסודר (ביחד עם ה"שטורעם" דקדושה) - יש להתחיל ההכנות לזה בעוד מועד, כולל גם - הפירסום עד"י בכל מקום ומקום.

ומכיון שהמשלח הוא נשיא דורנו שהנהגתו היתה באופן ד"טוב עין הוא יבורך" בודאי נתן גם את הדרגא הכי נעלית שבשליחות

כל בני"הם שלוחים של הקב"ה, ובפרט - עי"ז שמקיימים תורה ומצוות, כמארו"ל "היו מכבדין את המצוות שהן שלוחי", ולכן, יש להם העילוי ד"שלוחו של אדם (העליון) כמותו", וכפי שמוסיף אדמו"ר הזקן - כמותו (דהמשלח) ממש.

נוסף לזה, ישנם כאלו שזכו לשליחות מיוחדת - שליחותו של כ"ק מריח אדמו"ר נשיא דורנו (או ע"י שלוחו, שהרי שליח עושה שליח כו') לעסוק בהפצת היהדות בכלל, ובמיוחד - בהפצת המעיינות (עד ל)חוצה.

ולכן, יש להם כל העילוים ד"שליח": שלוחו של אדם כמותו, עד כמותו ממש - דנשיא דורנו, "הנשיא הוא הכל".

וכפי שכבר נכתב ונתבאר בנוגע לשלוחים שבארץ הקודש ונפשיטא שענין זה שייך גם לשלוחים הנמצאים כאן, וכן לשלוחים שכלל העולם כולו - שישנם כמה דרגות ואופנים בענין השליחות:

(א) מעשה השליח הוא דהמשלח. (ב) אבר השליח (שעל ידו מקיים את השליחות) הוא דהמשלח. (ג) כל מציאות השליח היא כמותו דהמשלח.

וישנה דרגא רביעית בזה [ומכיון שהמשלח הוא נשיא דורנו ששמו "יוסף", שהנהגתו היתה באופן ד"טוב עין הוא יבורך" - בודאי נתן גם את הדרגא הרביעית (הכי נעלית) שבשליחות]: לא זו בלבד שמציאותו של השליח היא כמותו דהמשלח (עד כמותו ממש). אלא הוא הוא מציאות המשלח עצמו, ע"ד המדובר כמ"פ אודות פירוש הרשב"א בענין "מה שקנה עבד קנה רבו" - שאין הכוונה שמתחילה קונה העבד ואח"כ קונה רבו ממנו. אלא מלכתחילה קונה רבו, מכיון שהעבד אינו מציאות לעצמו, כי כל מציאותו אינה אלא מציאות רבו, ולכן, כאשר העבד מקבל לידו דבר מסויים - מיד קנה רבו.

אמנם, דרושה זהירות שהשליח לא ישנה משליחותו (בהתאם לרצון המשלח). כי כאשר משנה משליחותו - בטלה מציאותו בתור שליח ("ער ווערט אויס שליח"), ופשיטא - ביטול מציאותו בתור מציאות המשלח.

אבל לאידך - כאשר ממלא את שליחותו כפי רצון המשלח, יש לו את כל התוקף ד"שליח", שלוחו של אדם כמותו ממש, עד לדרגא ה' שבשליחות כנ"ל. ובמילא, בכחו למנות עוד שליח (שליח עושה שליח וכו') כדי למלא את התפקיד והשליחות דהפצת היהדות והמעיינות חוצה.

לכאורה, יכולה להתעורר שאלה אצל השליח:

כיצד יכול להיות בטוח שיצליח לכוון (בדיוק) לרצון המשלח, שלא לשנות מזה וכו' - הרי אינו אלא בשר ודם, נשמה המלוכבת בגוף גשמי, "הנדמה בחומריותו לגופי אומות העולם"?

והמענה לזה - בפשטות:

מכיון ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחן", הרי בודאי ניתנו כל הכחות הדרושים למילוי השליחות בשלימותה, ומה שטוען שהוא נשמה

בגוף - הרי אדרבה: למלא שליחות זו לא בחר המשלח ב"מלאך". כי אם ביהודי כפי שהוא נשמה בגוף דוקא, וא"כ, בודאי דאג מראש להבטיח שיהיו לו (כפי שהוא נשמה בגוף) כל הכחות הדרושים למילוי שליחות זו, לכוון לרצון המשלח בשלימותו ובמילואו, "כדבעי לי, למיעבר", ובאופן של הרחבה.

ובנוגע לספקו הנ"ל - יתנהג באופן ד"תמים תהי' עם ה' אלקיך": עליו למלא את תפקידו ושליחותו, תוך כדי התגברות על פיתויי היצר, ופשיטא - התגברות על מניעות ועיכובים שמבחוץ, ואז מובטח לו שיכוון לרצון המשלח.

וכלשון נשיא דורנו (המשלח) - שלא נשאר אלא הענין ד"עמדו הכן כולכם", מכיון שהכל מוכן כבר, וכאמור - צריכים רק להתנהג באופן ד"תמים תהי' עם ה' אלקיך". ועי"ז זוכים להמשכת כל הברכות והאיחולים באופן של הצלחה וכו'.

ש"פ תולדות התשנ"ח

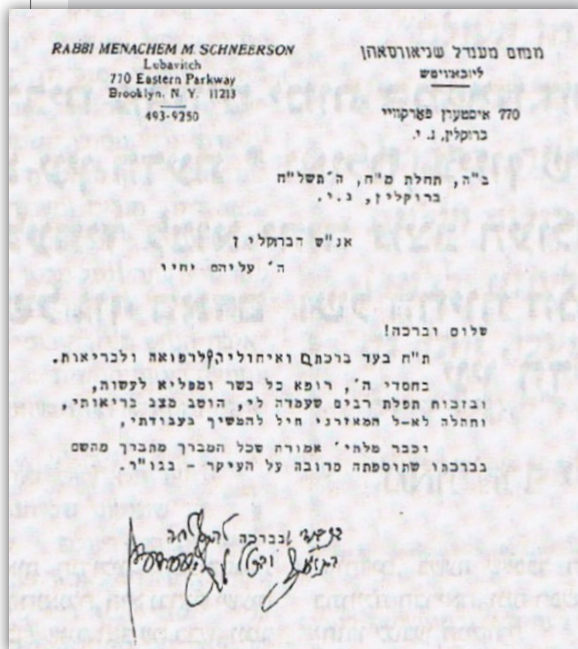
מעצמו וראו

ש"פ תולדות התשנ"ח

"ממלא שנותיהם" של כל רבותינו נשיאנו

ויש לומר, שהענין ד"ממלא שנותיהם" אצל יצחק ואדמו"ר האמצעי מגלה בנוגע לכל האבות וכל נשיאי החסידות (ועד"ז בנוגע לכל הצדיקים) - שגם אצלם ישנו הענין ד"ממלא שנותיהם", בנוגע לעבודתם כו', היינו, שבמשך השנים שחיו בעלמא דין השלימו כל עניני העבודה דק"פ שנה מיום ליום ("ממלא שנותיהם" כפשוטו).

. . . וזוה מובן גם בנוגע לכללות הענין דהתגלות תורת החסידות ע"י רבותינו נשיאנו - הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהורש"ב וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - ששלימות עבודתם ופעולתם של כל רבותינו נשיאנו (גם אלו שימי הולדתם והסתלקותם, ימי גאולתם כו', חלים בשאר חדשי השנה) היא בכל התוקף והשלימות עד עצם היום הזה, וביתר הדגשה וגילוי - בחודש כסלו, כמבואר לעיל שחודש כסלו קשור עם הגילוי דפנימיות התורה, תורת החסידות, "א חסידשער חודש".

לפנינו מכתב עם הוספות בכת"ק, ששלח כ"ק אדמו"ר לאנ"ש דברוקלין על איחוליהם לרפואה ולבריאות וכו' בתחילת חודש מר-חשון ה'תשל"ח. פענוח המכתב: ב"ה. תחילת מ"ח, ה'תשל"ח. ברוקלין, נ.י.

ברוקלין, נ.י. אנ"ש דברוקלין ה' עליהם יחיו שלום וברכה!

ת"ח בעד ברכתם ואיחוליהם לרפואה ולבריאות. בחסדי ה', רופא כל בשר ומפליא לעשות, וזכות תפילת הרבים שעמדה לי, הוטב מצב בריאותי, ותהילה לא-ל המאזני חיל להמשיך בעבודתי, וכבר מילתי' אמורה שכל המברך מתברך מהשם בברכתו שתוספתה מרובה על העיקר - בגו"ר.

כבוד ובכרה להצלחה בתומ"צ ובכלל / חי"ק

שרים כל הזמן (מ'האלט אין איין זינגען) "דידן נצח", ש"דידן נצח" פירושו - שאנו בהנהגותינו ננצח

- יומן יום שני ב' כסלו ה'תשמ"ח -

שואל אני אתכם [כאן כ"ק אד"ש דיבר בקול רם]: מה תפעלו?... האם חושבים אתם שבהנהגה הזאת תנצחו?...
שעות על גבי שעות, היום ואתמול... וצועקים "דידן נצח", היפך... הרי זה "חוכא וטלולא"... וכאן עומדים כולם מסביב ומתארים בעצמם שהם פעלו ואספו עשרות יהודים שהיו צריכים לשבת וללמוד תורה שישתכבו בריקנות שעות על גבי שעות. כאשר רוצים להראות שהם חסידים, מה הסימן לזה? - שמחזיקים בשיר אחד "דידן נצח"...
[הראה באצבעו לעומדים] - מתכוונים אליך, ולכל העומדים גם..."

ואח"כ נכנס למכוניתו ונסע לאוהל הק'.

השמועה אומרת כי במזכירות קיבלו הוראה שבאם יגיעו הספרים משך זמן שהותו של הרבי שליט"א באוהל, ישלחו כמה מהם לשם.

כשעה לאחר מכן הגיעו הספרים (בתוך רכב מסחרי, מלווה בעוד כמה מכוניות) הם הובאו בארגזים, שלושה עשר במספר, ושקית ניילון נוספת.

בהתרגשות רבה הוכנסו ל770 הספרים, על ידי חברי "אגודת חסידי חב"ד" שעסקו בהתמסרות רבה, בכל ענין המשפט מתחילתו ועד סופו. חבילות הספרים הונחו, ב'גן עדן התחתון' בסמוך לפתח חדרו הק' של הרבי. בינתיים נשלחו כמה ספרים אל הרבי שליט"א לאוהל.

היום חוזרים הספרים בשעה טובה ומוצלחת!
במשך שעות היום עד הצהרים ציפו הכל בהתרגשות גדולה ובקוצר רוח, לבואם של הספרים.

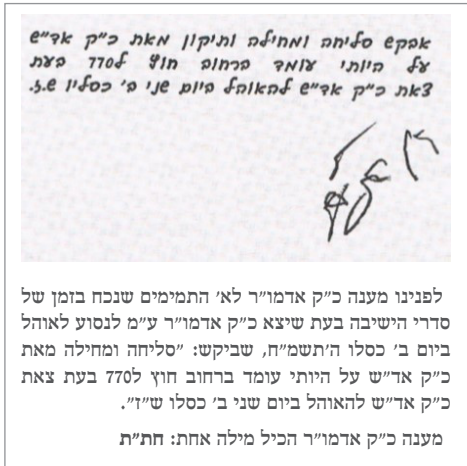
בשעה 2:00 (בערך) נסע כ"ק אד"ש לאוהל, בהליכתו עד המכונית חילק הרבי לילדים מטבעות של צדקה ואחר מכן במקום להיכנס במכונית הסתובב מצד שמאל עד הגדר (איפה שהיו אנשים - ובפרט בחורים שחיכו לרבי שיסע לאוהל) והתחיל להגיד:

"שרים כל הזמן (מ'האלט אין איין זינגען) "דידן נצח", ש"דידן נצח" פירושו - שאנו בהנהגותינו ננצח.

שואל אני אתכם: אני רואה דרך החלון, ששעות על גבי שעות עומדים, ובזמן שיכולים לשבת וללמוד - עומדים ומסתכלים על הציפורים, ומביטים אחד על השני, אולי אפשר למשוך עוד אחד שלא ילמד...

החושבים אתם שכזה תפעלו?!...
האם זה יגרום נחת רוח לספרים שיביאו אותם עוד מעט, ואתם תעמדו כאן ותבדקו האם ישנם הרבה אנשים שמרעישים שלא ללמוד, או שיש רק מניין?

אני שואל אתכם: האם יש לזה מקום בשכל? מחזיקים בעניין אחד יום אחר יום במקום לשבת וללמוד...
ואומר אני זאת לפני כל עם ועדה, כיון שחושבים שדידן - ההנהגה הזאת - הנה בזאת ננצח... ועוד מראים זאת בפרהסיא!

לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר לא' התמימים שנכח בזמן של סדרי הישיבה בעת שיצא כ"ק אדמו"ר ע"מ לנסוע לאוהל ביום ב' כסלו ה'תשמ"ח, שביקש: "סליחה ומחילה מאת כ"ק אד"ש על היותו עומד ברחוב חוץ ל770 בעת צאת כ"ק אד"ש להאוהל ביום שני ב' כסלו ש"ז".
מענה כ"ק אדמו"ר הכיל מילה אחת: חת"ת'

<<< המשך מעמוד 2

יום ד', ז' כסלו

בבוקר, כשהרבי נתן צדקה נתן ג"כ לר' שבתי אלפרין השליח מברזיל, הרבי נתן לו 8 מטבעות (אולם הריל"ג אמר לו לאחר מכן שיחלק כאן).

יום ה', ח' כסלו

הרבי היה היום באוהל. נערכו התוועדות וזוטא ברוב בתי הכנסת של אנ"ש בשכונה.

יום זה הוא עבורי יום שאני חשה הכרח לחלוק עם מישהו

קטע מרשימות-יומנה של הרבנית חנה ע"ה, אם המלכות אודות יום הולדת בנה ר' דובער הי"ד, ג' כסלו תשט"ו

יום זה הוא עבורי יום שאני חשה הכרח לחלוק עם מישהו, ולמרכבה הצער - אין לי עם מי. אני יכולה לעשות זאת רק עם בני שליט"א, אבל אינני יכולה לדבר עמו על כך. אני סבורה שגם הוא זוכר את היום.
ג' כסלו הוא יום-הולדתו של בני האמצעי. בשנת 1941 הגיעה אלי ידיעה ממנו, אבל על הנעשה עמו מאז ואילך אינני יודעת דבר. באותה עת שהה ביקטרינוסלב (עכשיו דניפרופטרובסק).
עז רצוני לכתוב משהו בעניין זה, בתקווה שייודע לי משהו, אבל אינני יודעת אם כדאי שאעשה זאת. אולי עם הזמן תימצא הדרך להשיג את המידע.
לא להזכיר זאת כלל - לא יכולתי, אבל אני חשה שאל לי להאריך בכך, בשל מצב בריאותי. יהי רצון שיבואו ישועות על ישראל, ושלא נדע דבר רע.
בשנה זו עבר עלי יום ג' כסלו בצורה קשה בהרבה מהרגיל.
אינני יודעת מה הסיבה לכך, אם משום שבריאותי חלושה יותר או משום שנשמעות ידיעות כי השלטונות מאשרים את יציאתן של מספר משפחות מרוסיה. מתעורר הרצון לדעת שמא חי הוא אי-שם, ואם לא - מתי ואיך...

אותה אשה - מעק - הבטיחה לי שמפעם לפעם תבוא לבקר אותי, את בערל. אבל בשום אופן לא ניתן היה לשוחח על כך, משום שבאותה עת הכל היו טרודים במחשבה מה לעשות בקשר אלי.
נו, כתבתי די. הבה נקווה שה' יורנו את הדרך הנכונה.

מעמדו וראו

ש"פ תולדות ה'תשמ"ט
ללמוד בכל יום בכסלו מתורגמם של ג' אבות החסידות

בעמדו בהתחלת חודש כסלו, שבו ה' הגילוי דפנימיות התורה, תורת החסידות - יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד תורת החסידות (נוסף על השיעורים הקבועים בנגלה דתורה) והפצתה חוצה.

ובנוגע לפועל - בכל יום ויום מימי חודש כסלו ילמדו (ומה טוב - ברבים) ענין (נוסף) תורת החסידות, ומה טוב - מתורגמם של ג' אבות החסידות, הבעש"ט, המגיד ואדמו"ר הזקן, ומי שיש ביכולתו - יוסיף וילמד גם מתורגמם של כל רבותינו נשיאנו עד לתורתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

נוסף על הלימוד בעצמו - ישתדל כאו"א גם בהפצת המעיינות חוצה, לפעול על עוד יהודים שיעשו כן.

לזכות

החתן הרה"ת שלום דובער הלוי וזוגתו מרת פסיא שיחיו גורביץ
לרגל נישואיהם בשעתו"מ ד' כסלו ה'תשע"ז
נדפס על ידי ולזכות הורי הכלה הרה"ת משה שניאור זלמן הלוי וזוגתו מרת מלכה שיחיו לזין

לזכות

החתן ה' יחיאל מיכל הלוי שיחיו וולס
לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג למשפחת ויספיש בשעתו"מ
נדפס ע"י ולזכות בני משפחתם שיחיו